

Suomen Kennelliitto-
Finska Kennelklubben ry

Ryhmä: 2

FCI:n numero: 47
Hyväksytty: FCI 28.6.2002
SKL-FKK 20.4.2004

ENTLEBUCHINPAIMENKOIRA
(ENTLEBUCHER SENNENHUND)
Alkuperämaa: Sveitsi

1/6

M. DAVIDSON

Pohjoismainen Kennelunioni
Dansk Kennel Klub
Hundaræktarfélag Íslands
Norsk Kennel Klub
Suomen Kennelliitto – Finska Kennelklubben
Svenska Kennelklubben

KÄYTTÖTARKOITUS: Karjanajo-, paimen-, vahti- ja pihakoira. Nykyään monipuolinen työkoira ja miellyttävä perhekoira.

FCI:N LUOKITUS: Ryhmä 2 pinseri ja snautserityyppiset, molossi-tyyppiset sekä sveitsinpaimenkoirat
Alaryhmä 3 sveitsinpaimenkoirat
Käyttökoetulosta ei vaadita

LYHYT HISTORIAOSUUS: ”Entlebuchi” on pienikokoisin neljästä sveitsinpaimenkoirarodusta. Se on lähtöisin Entlebuchista, Lusernin ja Bernin kantonien alueella olevasta laaksosta. Ensimmäinen kuvaus ”entlebuchinkoirasta” on vuodelta 1889, sen jälkeen appenzellinpaimenkoiraa ja entlebuchinpaimenkoiraa ei kuitenkaan erotettu toisistaan vielä pitkään aikaan. Professori Heim, arvostettu sveitsinpaimenkoirien jalostuksen kehittäjä, arvosteli Langenthalin koiranäyttelyssä vuonna 1913 neljä tämän pienen töpöhäntäisen karjanajokoirarodun yksilöä. Tuomarikertomusten perusteella entlebuchinpaimenkoira kirjattiin neljänneksi sveitsinpaimenkoiraroduksi sveitsiläiseen kantakirjaan (SHSB). Ensimmäinen rotumääritelmä laadittiin kuitenkin vasta vuonna 1927. Sveitsiin perustettiin tohtori B. Kohlerin aloitteesta 20.8.1926 entlebuchinpaimenkoirayhdistys, minkä jälkeen alkoi rodun kehittäminen ja jalostustyö. SHSB:n vähäiset rekisteröintiluvut osoittavat, että rotu yleistyi hyvin hitaasti. Entlebuchinpaimenkoira tunnettiin eloisana ja väsymättömänä karjanajokoirana, sen suosio kuitenkin lisääntyi, kun todettiin ja todistettiin sen erinomainen soveltuvuus käyttökoiraksi. Nykyisin tämä kaunis, kolmivärinen rotu on edelleen harvalukuinen, mutta sillä on harrastajansa ja sen suosio perhekoirana kasvaa.

YLEISVAIKUTELMA: Lähes keskikokoinen, tiivisrakenteinen, hieman pitkänomainen, erittäin liikkuvainen ja ketterä koira, joka on muiden sveitsinpaimenkoirien tavoin kolmivärinen. Ilme on valpas, viisas ja ystävällinen.

TÄRKEITÄ MITTASUhteITA: Säkäkorkeuden suhde rungon pituuteen on 8 : 10. Kuonon ja kallon-osan suhde on 9 : 10.

KÄYTTÄYTYMINEN / LUONNE: Eloisa, temperamenttinen, itsevarma ja peloton. Hieman epäluuloinen vieraita kohtaan, tutuille ystävällinen ja perheenjäsenille uskollinen. Lahjomaton vahti; iloinen ja oppivainen.

PÄÄ: Kooltaan sopusoinnussa runkoon nähden, hieman kiilamainen ja kuiva. Kuonon ja kallon ylälinjat ovat lähes yhdensuuntaiset.

Kallo: Melko tasainen, suhteellisen leveä, leveimmillään korvien välissä, hieman kuono-osaa kohti kapeneva. Niskakyyhmy on tuskin havaittava, otsauurre vähäinen.

Otsapenger: Vain hieman erottuva.

Kirsu: Musta, hieman ylähuulen etureunan yli ulottuva.

Kuono: Vahva, täyteläinen, otsasta ja poskista selvästi erottuva, tasaisesti kapeneva, ei kuitenkaan suippo; hieman lyhyempi kuin etäisyys otsapenkereestä niskakyhmyyn. Kuononselkä on suora.

Huulet: Niukat ja tiiviit. Huulten reunat ovat mustapigmenttiset.

Leuat / hampaat: Voimakas, säännöllinen ja täysihampainen leikkaava purenta; tasapurenta sallitaan. Yhden tai kahden P1:n (1. välihammas) puuttuminen sallitaan, M3-hampaiden (3. poskihammas) puuttumista ei huomioida.

Posket: Vain hieman erottuvat.

Silmät: Melko pienet, pyöreähköt ja väriltään tummanruskeasta hasselpähkinäruskeaan. Ilme on eloisa, ystävällinen ja tarkkaavainen. Silmäluomet ovat tiiviit ja reunoiltaan mustapigmenttiset.

Korvat: Eivät liian suuret, ylös ja melko leveälle kiinnittyneet. Korvalehdet ovat riippuvat, kolmiomaiset ja kärjestään selvästi pyöristyneet. Korvarusto on kiinteä ja hyvin kehittynyt. Lepoasennossa korvat riippuvat litteinä, koiran ollessa tarkkaavainen ne nousevat hieman tyvestä ja suuntautuvat eteenpäin.

KAULA: Keskipitkä, voimakas ja kuiva, sulavasti runkoon liittyvä.

RUNKO: Voimakas ja hieman pitkänomainen.

Selkä: Suora, vahva, leveä ja suhteellisen pitkä.

Lanne: Voimakas ja joustava, ei liian lyhyt.

Lantio: Hieman laskeva; suhteellisen pitkä.

Rintakehä: Leveä, syvä ja pitkä, kyynärpäiden tasolle ulottuva, poikkileikkaukseltaan pyöreänsuolea, kylkiluut ovat kohtalaisen kaarevat. Eturinta on selvä.

Alalinja ja vatsa: Vatsaviiva on vain hieman kohoava.

HÄNTÄ: Hieman laskevan lantion jatkeeksi kiinnittynyt luonnollinen häntä, jonka tulisi olla joko lantiolinjan jatkeena oleva tai suorana riippuva; tai synnynnäinen töpöhäntä. Pitkä ja töpöhäntä ovat samanarvoiset.

RAAJAT

ETURAAJAT:

Yleisvaikutelma: Eturaajat ovat hyvin lihaksikkaat, mutta eivät liian järeät, eivät liian kapeat- eivätkä liian leveäsentoiset, lyhyet, vankat, suorat, yhdensuuntaiset ja hyvin rungon alle asettuneet.

Lavat: Lihaksikkaat, pitkät, viistot ja tiiviisti rungonmyötäiset.

Olkavarret: Samanpituiset kuin lavat tai vain hieman niitä lyhyemmät. Lavan ja olkavarren välinen kulmaus noin 110 - 120°.

Kyynärpäät: Tiiviisti rungonmyötäiset.

Kyynärvarret: Suhteellisen lyhyet, suorat, vahvaluustoiset ja kuivat.

Välikämmenet: Edestä katsottuna kyynärvarren suorana jatkeena, sivulta katsottuna vain hieman viistot; suhteellisen lyhyet.

Etukäpälät: Pyöreähköt ja eteenpäin suuntautuneet; varpaat ovat tiiviisti yhdessä ja kaarevat; kynnet lyhyet ja voimakkaat; päkiät lujat ja kestävät.

TAKARAAJAT:

Yleisvaikutelma: Takaraajat ovat lihaksikkaat, takaa katsottuna suorat ja yhden-suuntaiset, eivät liian ahtaat.

Reidet: Kohtalaisen pitkät, leveät ja voimakkaat, muodostavat polvessa melko avoimen kulman sääriluun kanssa.

Sääret: Kuivat ja lähes samanpituiset kuin reidet.

Kintereet: Voimakkaat, suhteellisen matalat ja hyvin kulmautuneet.

Välijalat: Kohtalaisen lyhyet, vankat, pystysuorat ja yhdensuuntaiset. Kannukset tulee poistaa, paitsi maissa, joissa kannusten poisto on laissa kielletty.

Takakäpälät: Kuten etukäpälät.

LIIKKEET: Maatavoittavat, vapaat ja melko sulavat, edestä ja takaa katsottuna yhdensuuntaiset; hyvä takaraajan työntö.

KARVAPEITE

KARVA: Kaksinkertainen karvapeite (stockhaar). Peitinkarva on lyhyttä, rungonmyötäistä, kovaa ja kiiltävää. Aluskarva on tiheä. Hieman laineikas karva sään kohdalla ja/tai selässä on sallittua, mutta ei toivottua.

VÄRI: Tyypillinen kolmivärisyys. Pohjaväri on musta, jossa mahdollisimman symmetriset punaruskeat (keltaisesta ruskehtavan ruosteenpunaiseen) ja valkoiset merkit. Punaruskeat merkit ovat silmien yläpuolella, poskissa, kuonossa ja kaulassa, rinnassa ja kaikissa neljässä raajassa; näissä kohdissa ruskeaa väriä tulee olla mustan ja valkoisen välissä.

Aluskarva: tummanharmaasta ruskeaan.

Valkoiset merkit: Selvästi havaittava kapea, valkoinen läsi, joka jatkuu katkeamatta pääläeltä kuononselkään ja voi ympäröidä kuononkärjen joko kokonaan tai osittain. Valkoista leuasta lähtien jatkuu katkeamattomana kurkun yli rintaan asti. Valkoista kaikissa käpälissä. Pitkässä hännässä valkoinen hännänpää on toivottava. Pieni, korkeintaan puolen kämmenen kokoinen, valkoinen niskaläikkä on sallittu, mutta ei toivottu.

KOKO

Säkäkorkeus: Urokset 44 - 50 cm, sallitaan 52 cm:iin asti

Nartut 42 - 48 cm, sallitaan 50 cm:iin asti

VIRHEET: Kaikki poikkeamat edellä mainituista luetaan virheiksi suhteutettuna virheen vakavuuteen ja sen vaikutukseen koiran terveyteen ja hyvinvointiin.

- puutteellinen sukupuolileima
- voimakkaasti poikkeavat mittasuhteet
- kevyt tai liian raskas luusto
- riittämätön lihaskunto
- pyöreä kallo
- voimakkaasti korostunut otsapenger
- pitkä, liian lyhyt, kapea tai suippo kuono; muu kuin suora kuononselkä
- lievä alapurenta
- useamman kuin kahden P1-hampaan puuttuminen
- liian vaaleat, liian syvällä sijaitsevat tai ulkonevat silmät
- löysät silmäluomet
- liian alas kiinnittyneet, liian pienet, liian teräväkärkiset, eivät poskenmyötäiset korvat, ruusukorvat
- liian lyhyt, notko- tai köyryselkä
- luisu lantio tai takakorkeus
- liian litteä tai tynnyrimäinen rintakehä, puutteellinen eturinta
- koukkuhäntä, selän päälle kaartuva häntä
- riittämättömät kulmaukset edessä
- ulkokierteiset tai käyrät eturaajat
- pehmeät tai liikaa taipuvat ranteet
- niukasti kulmautuneet, pihlikinttuiset, lankisääriset tai ahdasasentoiset takaraajat
- pitkulaiset käpälät, hajavarpaat
- lyhyt askel; ahtaat tai maa-ahtaat liikkeet, ristiin astuminen
- virheet värityksessä: katkeava läsi, yli puolen kämmenen kokoinen valkoinen niskaläikkä, selvästi yli välikämmenen ulottuva valkoinen väri (saapas), yhdestäkin käpälästä puuttuva valkoinen väri, kaulan ympäri ulottuva valkoinen kaulus (vakava virhe), epäyhtenäinen valkoinen rintamerkki (vakava virhe), puutteelliset ruosteenpunaiset merkit eturaajojen valkoisen ja mustan välissä (vakava virhe), puutteelliset valkoiset merkit päässä tai yksivärinen musta pää (erittäin vakava virhe)
- epävarma käytös, temperamentin puute tai lievä aggressiivisuus.

HYLKÄÄVÄT VIRHEET:

- vihaisuus ja liiallinen arkuus
- selvästi epänormaali rakenne ja käyttäytyminen
- yläpurenta, selvä alapurenta tai ristipurenta
- sisään- tai uloskiertyneet silmäluomet (entropium tai ektropium)
- keltaiset petolinnun silmät, siniset silmät, herasilmä
- rullautuva häntä
- liian pitkä, pehmeä karvapeite, aluskarvan puuttuminen
- muu kuin kolmivärisyys
- muu kuin musta perusväri
- alamittaisuus, selvästi sallitun arvon ylittävä säkäkorkeus.

HUOM: Uroksilla tulee olla kaksi täysin kivespussiin laskeutunutta normaalisti kehittynyttä kivistä.

Jalostukseen tulee käyttää vain toiminnallisesti ja kliinisesti terveitä, rakenteeltaan rodunomaisia koiria.